

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลจากการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ประเภทโรงเรียน การอาศัยอยู่กับบิดามารดา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ประกอบด้วย

- ความสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และจำแนกตามกลุ่มรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว 3 กลุ่ม คือ ครอบครัวแบบปิด ครอบครัวแบบเปิด และครอบครัวแบบปล่อย
- การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่แตกต่างกัน 3 กลุ่ม
- การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ประเภทโรงเรียน และการอาศัยอยู่กับบิดามารดา
- ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและจำนวนกิจกรรมนอกเวลาที่ทำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

- การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ทำและไม่ทำกิจกรรมนอกเวลาประเภทต่างๆ
- ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ประเภทโรงเรียน การอาศัยอยู่กับบิดามารดา รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว และระยะเวลาของการทำกิจกรรมและการเปิดรับสื่อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารที่แสดงความเป็นผู้นำของเด็ก กล่าวคือ การทำกิจกรรมต่างๆ การเปิดรับสื่อและประเภทโรงเรียน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลจากการวิเคราะห์ทางสถิติเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมการสื่อสารที่แสดงความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง ประกอบด้วย

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากผู้ปกครองที่มีบุตรอายุระหว่าง 9-12 ปี ประกอบด้วย

- ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครอง เช่น อาชีพ รายได้ ฯลฯ
- ข้อมูลเกี่ยวกับการอบรมสั่งสอนและลักษณะการพักอาศัย
- ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อความเป็นผู้นำของบุตร

ตอนที่ 1 ผลจากการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ประเภทโรงเรียน การอาศัยอยู่กับบิดามารดา การทำกิจกรรมและการเปิดรับสื่อ

ตารางที่ 1 ข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	170	43.0
2. หญิง	225	57.0
รวม	395	100

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเด็กนักเรียนเพศหญิง 225 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเพศชาย 170 คน คิดเป็นร้อยละ 43

ตารางที่ 2 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. 9 ปี	55	13.9
2. 10 ปี	102	25.8
3. 11 ปี	134	33.9
4. 12 ปี	104	26.3
รวม	395	100

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมาคืออายุ 12 ปี 10 ปี และ 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.3, 25.8 และ 13.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	105	26.6
2. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	113	28.6
3. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	177	44.8
รวม	395	100

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 4 คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ 26.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียนรัฐบาล	107	27.1
2. โรงเรียนสาธิต	110	27.8
3. โรงเรียนเอกชน	118	29.9
4. โรงเรียนเอกชนคริสต์	60	15.2
รวม	395	100

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนเอกชน คิดเป็นร้อยละ 29.9 รองลงมาคือโรงเรียนสาธิต โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชนที่เป็นคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 27.8, 27.1 และ 15.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามการอาศัยอยู่กับบิดามารดา

อาศัยอยู่กับ	จำนวน	ร้อยละ
1. พ่อและแม่	360	91.1
2. พ่อเพียงฝ่ายเดียว	2	0.5
3. แม่เพียงฝ่ายเดียว	22	5.6
4. อื่นๆ	11	2.8
รวม	395	100

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 91.1 นอกจากนั้นอาศัยอยู่กับมารดาเพียงฝ่ายเดียวหรือบิดาเพียงฝ่ายเดียว และอื่นๆ เช่น อาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 5.6, 0.5 และ 2.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (จำนวน 395 คน)

คะแนน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ
พฤติกรรมความเป็นผู้นำ	0.30	3.73	2.19	0.576	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = 0.576)

ตารางที่ 7 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่แตกต่างกัน

กลุ่มรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1. ครอบครัวแบบปิด	109	27.6
2. ครอบครัวแบบเปิด	141	35.7
3. ครอบครัวแบบปล่อย	96	24.3
*ไม่สามารถระบุได้	49	12.4
รวม	395	100

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวแบบเปิด คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาเป็นครอบครัวแบบปิด และครอบครัวแบบปล่อย คิดเป็นร้อยละ 27.6 และ 24.3 ตามลำดับ ส่วนกรณีที่ไม่สามารถระบุกลุ่มรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวได้มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4

ตารางที่ 8 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำแนกตามระดับของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ

คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ		จำนวน	ร้อยละ
ช่วงคะแนน	ระดับ		
2.68-4.00	ระดับสูง	77	19.5
1.34-2.67	ระดับปานกลาง	290	73.4
0.00-1.33	ระดับต่ำ	28	7.1
รวม		395	100

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 73.4 รองลงมาก็คือมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 19.5 และระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 7.1

เมื่อแยกเด็กที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง จำนวน 77 คน ออกมาพิจารณาตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ คือ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ประเภทโรงเรียน ลักษณะการพักอาศัย รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว การทำกิจกรรมและการเปิดรับสื่อ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 9 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	29	37.7
2. หญิง	48	62.3
รวม	77	100

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง ประกอบด้วยเด็กนักเรียนเพศหญิง 48 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 และเพศชาย 29 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7

ตารางที่ 10 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. 9 ปี	13	16.9
2. 10 ปี	18	23.4
3. 11 ปี	28	36.4
4. 12 ปี	18	23.4
รวม	77	100

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำในระดับสูงส่วนใหญ่มีอายุ 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมาคืออายุ 10 ปี และ 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.4 และ 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.9

ตารางที่ 11 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	22	28.6
2. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	27	35.1
3. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	28	36.4
รวม	77	100

จากตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำในระดับสูงส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมาคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 4 คิดเป็นร้อยละ 35.1 และ 28.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียนรัฐบาล	26	33.8
2. โรงเรียนสาธิต	35	45.5
3. โรงเรียนเอกชน	11	14.3
4. โรงเรียนเอกชนคริสต์	5	6.5
รวม	77	100

จากตารางที่ 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูงส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนสาธิต คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนเอกชนที่เป็นคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 33.8, 14.3 และ 6.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูงของแต่ละประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวนทั้งหมด	เด็กที่มีคะแนนอยู่ในระดับสูง	
		จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียนรัฐบาล	107	26	24.30
2. โรงเรียนสาธิต	110	35	31.81
3. โรงเรียนเอกชน	118	11	9.32
4. โรงเรียนเอกชนคริสต์	60	5	8.33

จากตารางที่ 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูงของโรงเรียนสาธิตมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.81 รองลงมาคือโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนเอกชนคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 24.30, 9.32 และ 8.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง จำแนกตามลักษณะการอาศัยอยู่กับบิดามารดา

ลักษณะการพักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
1. พ่อและแม่	73	94.8
2. พ่อเพียงฝ่ายเดียว	0	0.0
3. แม่เพียงฝ่ายเดียว	3	3.9
4. อื่นๆ	1	1.3
รวม	77	100

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูงส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 94.8 นอกจากนั้นอาศัยอยู่กับมารดาเพียงฝ่ายเดียว และอื่นๆ เช่น อาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 3.9 และ 1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง จำแนกตามรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1. ครอบครัวแบบปิด	14	18.2
2. ครอบครัวแบบเปิด	33	42.9
3. ครอบครัวแบบปล่อย	19	24.7
*ไม่สามารถระบุได้	11	14.3
รวม	77	100

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูงส่วนใหญ่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือครอบครัวแบบปล่อยและครอบครัวแบบปิด คิดเป็นร้อยละ 24.7 และ 18.2 ตามลำดับ ส่วนกรณีที่ไม่สามารถระบุกลุ่มรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวได้มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 16 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระยะเวลาของการทำกิจกรรมและการเปิดรับสื่อของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูง

การทำกิจกรรมและการเปิดรับสื่อ	จำนวน	ระยะเวลา			
		ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D.
การทำกิจกรรม (ช.ม./สัปดาห์)	74	1	70	11.28	11.914
การเปิดรับสื่อ (ช.ม./สัปดาห์)	74	1	148	12.77	19.528

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับสูงส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทำกิจกรรมโดยเฉลี่ยคิดเป็น 11.28 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และใช้เวลาในการเปิดรับสื่อโดยเฉลี่ยคิดเป็น 12.77 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและคะแนนพฤติกรรมการเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

ตารางที่ 17 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำจำแนกตามกลุ่มรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่แตกต่างกัน

กลุ่มรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ครอบครัวแบบปิด	2.07	0.561	ปานกลาง
2. ครอบครัวแบบเปิด	2.31	0.561	ปานกลาง
3. ครอบครัวแบบปล่อย	2.08	0.599	ปานกลาง
รวม	2.17	0.582	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มครอบครัวที่แตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดคือกลุ่ม

ครอบครัวแบบเปิด ($\bar{X} = 2.31$, S.D. = 0.561) รองลงมาคือครอบครัวแบบปล่อย และครอบครัวแบบปิด ($\bar{X} = 2.08$, S.D. = 0.599 และ $\bar{X} = 2.07$, S.D. = 0.561 ตามลำดับ)

สมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 1: ความแตกต่างของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่แสดงออกในการสื่อสารของเด็ก

ตารางที่ 18 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (395 คน)

Pearson Correlation	รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว
พฤติกรรมความเป็นผู้นำ	0.602*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Pearson Correlation พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของเด็กในการวิจัยครั้งนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและคะแนนการสื่อสารในกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด

Pearson Correlation	รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว
พฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด (109 คน)	0.653*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Pearson Correlation พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและคะแนนรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของเด็กที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและคะแนนการสื่อสารในกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด

Pearson Correlation	รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว
พฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด (141 คน)	0.598*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Pearson Correlation พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและคะแนนรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของเด็กที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและคะแนนการสื่อสารในกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย

Pearson Correlation	รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว
พฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย (96 คน)	0.509*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Pearson Correlation พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและคะแนนรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของเด็กที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 2 : เด็กที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำแตกต่างกัน

ตารางที่ 22 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่แตกต่างกัน 3 กลุ่ม

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ						
	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	Post Hoc		
					ระหว่างกลุ่ม	Mean Difference	Sig.
1. ครอบครัวแบบปิด	2.07	0.561	7.294	.001	1-2	-0.242*	0.004
					1-3	-0.007	0.995
2. ครอบครัวแบบเปิด	2.31	0.561			2-1	0.242*	0.004
					2-3	0.235*	0.009
3. ครอบครัวแบบปล่อย	2.08	0.599			3-1	0.007	0.995
					3-2	-0.235*	0.009

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 22 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มที่มีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่แตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ ครอบครัวแบบปิด, ครอบครัวแบบเปิด และครอบครัวแบบปล่อย โดยใช้ Oneway ANOVA พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างทั้ง 3 กลุ่ม จากการทดสอบภายหลังด้วย Scheffe พบว่าเด็กที่มีครอบครัวแบบเปิดมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำสูงกว่าเด็กที่มีครอบครัวแบบปิดและครอบครัวแบบปล่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 3 : ปัจจัยต่างๆ คือ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และลักษณะการพักอาศัย มีผลต่อระดับพฤติกรรมความเป็นผู้หน้าที่แสดงออกในการสื่อสารของเด็ก

ตารางที่ 23 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
- ชาย	170	2.13	0.578	ปานกลาง
- หญิง	225	2.23	0.573	ปานกลาง
รวม	395	2.19	0.576	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 พบว่าเด็กทั้งเพศชายและเพศหญิงมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.13$, S.D. = 0.578, $\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.573 ตามลำดับ)

ตารางที่ 24 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามเพศ

เพศ	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ			
	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
- ชาย	2.13	0.578	-1.651	0.100
- หญิง	2.23	0.573		

จากตารางที่ 24 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างเด็กเพศชายและเพศหญิง โดยใช้ t-test พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของเด็กเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามกลุ่มอายุ

อายุ	จำนวน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
- 9 ปี	55	2.26	0.613	ปานกลาง
- 10 ปี	102	2.14	0.598	ปานกลาง
- 11 ปี	134	2.19	0.581	ปานกลาง
- 12 ปี	104	2.18	0.529	ปานกลาง
รวม	395	2.19	0.576	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 พบว่าเด็กทั้ง 4 กลุ่มอายุมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดคือกลุ่มอายุ 9 ปี ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.613) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 11 ปี, 12 ปี และ 10 ปี

ตารางที่ 26 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามกลุ่มอายุ

อายุ	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ			
	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
- 9 ปี	2.26	0.613	0.546	0.651
- 10 ปี	2.14	0.598		
- 11 ปี	2.19	0.581		
- 12 ปี	2.18	0.529		

จากตารางที่ 26 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างเด็กที่มีอายุแตกต่างกัน 4 กลุ่มคือ กลุ่มอายุ 9 ปี, 10 ปี, 11 ปี และ 12 ปี โดยใช้ Oneway ANOVA พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของเด็กในกลุ่มอายุที่แตกต่างกัน 4 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 27 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	จำนวน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
- ชั้น ป. 4	105	2.16	0.640	ปานกลาง
- ชั้น ป. 5	113	2.27	0.587	ปานกลาง
- ชั้น ป. 6	177	2.15	0.525	ปานกลาง
รวม	395	2.19	0.576	ปานกลาง

จากตารางที่ 27 พบว่าเด็กที่มีคะแนนสูงสุดคือกลุ่มชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.27$, S.D. = 0.587) รองลงมาคือกลุ่มชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 28 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ			
	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
- ชั้น ป. 4	2.16	0.640	1.759	0.174
- ชั้น ป. 5	2.27	0.587		
- ชั้น ป. 6	2.15	0.525		

จากตารางที่ 28 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างเด็กในระดับชั้นที่แตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โดยใช้ Oneway ANOVA พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของเด็กทั้ง 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามการอาศัยอยู่กับบิดามารดา

อาศัยอยู่กับ	จำนวน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. พ่อและแม่	360	2.19	0.575	ปานกลาง
2. พ่อเพียงฝ่ายเดียว	2	2.35	0.212	ปานกลาง
3. แม่เพียงฝ่ายเดียว	22	2.07	0.610	ปานกลาง
4. อื่นๆ	11	2.10	0.631	ปานกลาง
รวม	395	2.19	0.576	ปานกลาง

จากตารางที่ 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดคือกลุ่มที่อาศัยอยู่กับบิดาเพียงฝ่ายเดียว ($\bar{X} = 2.35$, S.D. = 0.212)

ตารางที่ 30 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามการอาศัยอยู่กับบิดามารดา

อาศัยอยู่กับ	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ			
	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1. พ่อและแม่	2.19	0.575	0.446	0.720
2. พ่อเพียงฝ่ายเดียว	2.35	0.212		
3. แม่เพียงฝ่ายเดียว	2.07	0.610		
4. อื่นๆ	2.10	0.631		

จากตารางที่ 30 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดามารดาที่แตกต่างกัน 4 กลุ่ม คืออาศัยอยู่กับบิดาและมารดา, อาศัยอยู่กับบิดาเพียงฝ่ายเดียว, อาศัยอยู่กับมารดาเพียงฝ่ายเดียว และอื่นๆเช่น อาศัยอยู่กับญาติ โดยใช้ Oneway ANOVA พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของทั้ง 4 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารที่แสดงความเป็นผู้นำของเด็ก กล่าวคือ การทำกิจกรรมต่างๆ การเปิดรับสื่อและประเภทโรงเรียน

สมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 4 : ปัจจัยต่างๆ คือ ประเภทโรงเรียน การเปิดรับสื่อ และการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ มีผลต่อระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่แสดงออกในการสื่อสารของเด็ก

ตารางที่ 31 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
- โรงเรียนรัฐบาล	107	2.26	0.550	ปานกลาง
- โรงเรียนสาธิต	110	2.38	0.583	ปานกลาง
- โรงเรียนเอกชน	118	1.97	0.584	ปานกลาง
- โรงเรียนเอกชนคริสต์	60	2.12	0.437	ปานกลาง
รวม	395	2.19	0.576	ปานกลาง

จากตารางที่ 31 พบว่ากลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดคือกลุ่มโรงเรียนสาธิต มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.38$, S.D. = 0.583) กลุ่มโรงเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำต่ำสุดคือโรงเรียนเอกชน ($\bar{X} = 1.97$, S.D. = 0.584) มีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 32 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ						
	\bar{X}	S.D.	F	Sig.	Post Hoc		
					ระหว่าง กลุ่ม	Mean Difference	Sig.
1. โรงเรียนรัฐบาล	2.26	0.550	11.511	0.000	1-2	-0.1289	0.404
					1-3	0.2856*	0.002
					1-4	0.1369	0.506
2. โรงเรียนสาธิต	2.38	0.583			2-1	0.1289	0.404
					2-3	0.4146*	0.000
					2-4	0.2658*	0.032
3. โรงเรียนเอกชน	1.97	0.584			3-1	-0.2856*	0.002
					3-2	-0.4146*	0.000
					3-4	-0.1487	0.415
4. โรงเรียนเอกชนคริสต์	2.12	0.437			4-1	-0.1369	0.506
					4-2	-0.2658*	0.032
					4-3	0.1487	0.415

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 32 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่แตกต่างกัน 4 กลุ่มคือ โรงเรียนรัฐบาล, โรงเรียนสาธิต, โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนเอกชนคริสต์ โดยใช้ Oneway ANOVA พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างทั้ง 4 กลุ่ม จากการทดสอบภายหลังด้วย Scheffe พบว่ากลุ่มโรงเรียนสาธิตมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำสูงกว่ากลุ่มโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนเอกชนคริสต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มโรงเรียนเอกชนมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำต่ำกว่าโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 33 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระยะเวลาของการทำกิจกรรม

การทำกิจกรรม	ระยะเวลา				
	จำนวน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D.
การทำกิจกรรม (ช.ม./สัปดาห์)	380	1	70	8.11	8.946

จากตารางที่ 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทำกิจกรรมโดยเฉลี่ยคิดเป็น 8.11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ตารางที่ 34 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของการทำกิจกรรมนอกเวลาของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การทำกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. เรียนพิเศษวิชาต่างๆ	218	55.2
2. เรียนร้องเพลง	24	6.1
3. จำไทย	15	3.8
4. บัลเลต์	13	3.3
5. แจ๊สแดนซ์	17	4.3
6. ซี่ม้่า	5	1.3
7. เปียโน	72	18.2
8. กีตาร์	13	3.3
9. ซิม	24	6.1
10. ระนาด	14	3.5
11. กลอง	10	2.5
12. เรียนวาดรูป	45	11.4
13. ว่ายน้ำ	101	25.6
14. เทควันโด	21	5.3
15. ยูโด	5	1.3
16. บาสเก็ตบอล	38	9.6
17. วอลเลย์บอล	17	4.3
18. เทนนิส	47	11.9
19. แบดมินตัน	118	29.9

20. กอล์ฟ	31	7.8
21. ดูนั่ง	201	50.9
22. ฟังเพลง	194	49.1
23. เล่นเกมส์	253	64.1
24. เรียนทำอาหาร	26	6.6

จากตารางที่ 34 พบว่ากิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำมากที่สุดคือเล่นเกม คิดเป็นร้อยละ 64.1 รองลงมาคือเรียนพิเศษ ดูนั่ง และฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 55.2, 50.9 และ 49.1 ตามลำดับ

กิจกรรมต่างๆที่กลุ่มตัวอย่างสามารถนำมาจัดเป็นหมวดหมู่ได้ ดังนี้

- กีฬา ประกอบด้วย ชีมน้ำ ว่ายน้ำ เทควันโด ยูโด บาสเก็ตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส แบดมินตัน กอล์ฟ
- ดนตรีและเต้นรำ ประกอบด้วย รำไทย บัลเลต์ แจ๊สแดนซ์ เปียโน กีตาร์ ซิม ระนาด กลอง
- กิจกรรมบันเทิง ประกอบด้วย ดูนั่ง ฟังเพลง เล่นเกมส์
- เรียนพิเศษ ประกอบด้วย เรียนพิเศษวิชาต่างๆ เรียนร้องเพลง เรียนวาดรูป เรียนทำอาหาร

เมื่อนำกิจกรรมต่างๆมาจัดหมวดหมู่แล้วสามารถอธิบายเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 35 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของการทำกิจกรรมนอกเวลาของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามประเภทกิจกรรม

ประเภทกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. กีฬา	228	57.7
2. ดนตรีและเต้นรำ	139	35.2
3. กิจกรรมบันเทิง	299	75.7
4. เรียนพิเศษ	243	61.5

จากตารางที่ 35 พบว่า ประเภทกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทำมากที่สุดคือกิจกรรมประเภท กิจกรรมบันเทิง (ข้อ 21 – 23) คิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมาคือเรียนพิเศษ (ข้อ 1, 2, 12, และ 24)

คิดเป็นร้อยละ 61.5 เล่นกีฬา (ข้อ 6, และ 13 – 20) คิดเป็นร้อยละ 57.7 และเล่นดนตรีและเต้นรำ (ข้อ 3 – 5 และ 7 – 11) คิดเป็นร้อยละ 35.2

ตารางที่ 36 ข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระยะเวลาของการเปิดรับสื่อ

การเปิดรับสื่อ	ระยะเวลา				
	จำนวน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D.
การเปิดรับสื่อ (ช.ม./สัปดาห์)	369	1	148	8.88	11.875

จากตารางที่ 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเปิดรับสื่อโดยเฉลี่ยคิดเป็น 8.88 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ตารางที่ 37 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อประเภทต่างๆของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การเปิดรับสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
1 ทีวี (3,5,7,9,11,TITV)	330	83.5
2 ยูบีซี	176	44.6
3 อินเทอร์เน็ต	227	57.5
4 เกมส์คอมพิวเตอร์	217	54.9
5 หนังสือ/ภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์	174	44.1
6 อ่านการ์ตูน	198	50.1
7 วิทยุ	142	35.9
8 หนังสือพิมพ์	122	30.9
9 นิตยสาร/หนังสือ	129	32.7
10 นิทาน	50	12.7

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 37 พบว่าสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุดคือโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 83.5 รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต, เกมส์คอมพิวเตอร์ และอ่านการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 57.5, 54.9 และ 50.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 38 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมเล่นกีฬา จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน	เล่นกีฬา		ไม่เล่นกีฬา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียนรัฐบาล	107	62	57.9	45	42.1
2. โรงเรียนสาธิต	110	55	50.0	55	50.0
3. โรงเรียนเอกชน	118	74	62.7	44	37.3
4. โรงเรียนเอกชนคริสต์	60	37	61.7	23	38.3
รวม	395	228	57.7	167	42.3

จากตารางที่ 38 พบว่าโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่างที่เล่นกีฬามากที่สุดคือโรงเรียนเอกชน คิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมาคือโรงเรียนเอกชนคริสต์ โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสาธิต คิดเป็นร้อยละ 61.7, 57.9 และ 50.0 ตามลำดับ

จากข้อมูลในตารางดังกล่าวพบว่า เด็กที่เรียนโรงเรียนเอกชนมีกิจกรรมที่เป็นการออกกำลังกายมากที่สุด ส่วนเด็กที่มีกิจกรรมที่เป็นการออกกำลังกายน้อยที่สุดคือ เด็กที่เรียนโรงเรียนสาธิต

ตารางที่ 39 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมเล่นดนตรีและเต้นรำ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน	เล่นดนตรี/เต้นรำ		ไม่เล่นดนตรี/เต้นรำ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียนรัฐบาล	107	50	46.7	57	53.3
2. โรงเรียนสาธิต	110	28	25.5	82	74.5
3. โรงเรียนเอกชน	118	39	33.1	79	66.9
4. โรงเรียนเอกชนคริสต์	60	22	36.7	38	63.3
รวม	395	139	35.2	256	64.8

จากตารางที่ 39 พบว่าโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่างที่เล่นดนตรีและเต้นรำมากที่สุดคือโรงเรียน
รัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือโรงเรียนเอกชนคริสต์ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิต
คิดเป็นร้อยละ 36.7, 33.1 และ 25.5 ตามลำดับ

จากข้อมูลในตารางดังกล่าวพบว่า เด็กที่เรียนโรงเรียนรัฐบาลมีกิจกรรมที่เป็นการเล่น
ดนตรีและเต้นรำมากที่สุด ส่วนเด็กที่มีกิจกรรมเล่นดนตรีและเต้นรำน้อยที่สุดคือ เด็กที่เรียน
โรงเรียนสาธิต

ตารางที่ 40 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมบันเทิง จำแนกตาม
ประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน	ทำกิจกรรม		ไม่ทำกิจกรรม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียนรัฐบาล	107	86	80.4	21	19.6
2. โรงเรียนสาธิต	110	64	58.2	46	41.8
3. โรงเรียนเอกชน	118	108	91.5	10	8.5
4. โรงเรียนเอกชนคริสต์	60	41	68.3	19	31.7
รวม	395	299	75.7	96	24.3

จากตารางที่ 40 พบว่าโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมบันเทิงมากที่สุดคือโรงเรียน
เอกชน คิดเป็นร้อยละ 91.5 รองลงมาคือโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชนคริสต์ และโรงเรียนสาธิต
คิดเป็นร้อยละ 80.4, 68.3 และ 58.2 ตามลำดับ

จากข้อมูลในตารางดังกล่าวพบว่า เด็กที่เรียนโรงเรียนเอกชนมีกิจกรรมบันเทิงมากที่สุด
ส่วนเด็กที่มีกิจกรรมบันเทิงน้อยที่สุดคือ เด็กที่เรียนโรงเรียนสาธิต

ตารางที่ 41 ข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมเรียนพิเศษ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวน	เรียนพิเศษ		ไม่เรียนพิเศษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียนรัฐบาล	107	70	65.4	37	34.6
2. โรงเรียนสาธิต	110	70	63.6	40	36.4
3. โรงเรียนเอกชน	118	62	52.5	56	47.5
4. โรงเรียนเอกชนคริสต์	60	41	68.3	19	31.7
รวม	395	243	61.5	152	38.5

จากตารางที่ 41 พบว่าโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมเรียนพิเศษมากที่สุดคือโรงเรียนเอกชนคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมาคือโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนสาธิต และโรงเรียนเอกชน คิดเป็นร้อยละ 65.4, 63.6 และ 52.5 ตามลำดับ

จากข้อมูลในตารางดังกล่าวพบว่า เด็กที่เรียนโรงเรียนเอกชนคริสต์มีการเรียนพิเศษมากที่สุด ส่วนเด็กที่เรียนพิเศษน้อยที่สุดคือ เด็กที่เรียนโรงเรียนเอกชน

ตารางที่ 42 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและจำนวนกิจกรรมนอกเวลาที่ทำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (395 คน)

Pearson Correlation	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ
จำนวนกิจกรรมนอกเวลาที่ทำ	0.110*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 42 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Pearson Correlation พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์กับจำนวนกิจกรรมนอกเวลาที่ทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเด็กที่ทำกิจกรรมจำนวนมากก็จะมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำมากตามไปด้วย

ตารางที่ 43 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เล่นกีฬาและกลุ่มที่ไม่เล่นกีฬา

การทำการกิจกรรม	จำนวน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ			
		\bar{X}	S.D.	t	Sig.
-กลุ่มที่เล่นกีฬา	228	2.22	0.548	1.226	0.221
-กลุ่มที่ไม่เล่นกีฬา	167	2.14	0.611		

จากตารางที่ 43 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เล่นกีฬาและกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เล่นกีฬาด้วย t-test พบว่าทั้งสองกลุ่มมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 44 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เล่นดนตรีและเต้นรำและกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรีและเต้นรำ

การทำการกิจกรรม	จำนวน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ			
		\bar{X}	S.D.	t	Sig.
-กลุ่มที่เล่นดนตรี/เต้นรำ	139	2.28	0.501	2.669*	0.008
-กลุ่มที่ไม่เล่นดนตรี/เต้นรำ	256	2.13	0.607		

* $p < .05$

จากตารางที่ 44 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เล่นดนตรี/เต้นรำและกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เล่นดนตรี/เต้นรำด้วย t-test พบว่ากลุ่มที่เล่นดนตรี/เต้นรำมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เล่นดนตรี/เต้นรำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 45 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมบันเทิงและกลุ่มที่ไม่ทำกิจกรรมบันเทิง

การทำกิจกรรม	จำนวน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ			
		\bar{X}	S.D.	t	Sig.
-กลุ่มที่ทำกิจกรรมบันเทิง	299	2.15	0.576	-2.293*	0.023
-กลุ่มที่ไม่ทำกิจกรรมบันเทิง	96	2.30	0.565		

*p<.05

จากตารางที่ 45 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ทำกิจกรรมบันเทิงและกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทำกิจกรรมบันเทิงด้วย t-test พบว่ากลุ่มที่ไม่ทำกิจกรรมบันเทิงมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำสูงกว่ากลุ่มที่ทำกิจกรรมบันเทิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 46 ข้อมูลแสดงการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เรียนพิเศษและกลุ่มที่ไม่เรียนพิเศษ

การทำกิจกรรม	จำนวน	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ			
		\bar{X}	S.D.	t	Sig.
-กลุ่มที่เรียนพิเศษ	243	2.28	0.545	4.227*	0.000
-กลุ่มที่ไม่เรียนพิเศษ	152	2.03	0.592		

*p<.05

จากตารางที่ 46 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เรียนพิเศษและกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียนพิเศษด้วย t-test พบว่ากลุ่มที่เรียนพิเศษมีคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เรียนพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 47 ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและจำนวนสื่อที่เปิดรับของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (395 คน)

Pearson Correlation	คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำ
จำนวนสื่อที่เปิดรับ	0.046

จากตารางที่ 47 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Pearson Correlation พบว่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำและจำนวนสื่อที่เปิดรับมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากผู้ปกครองที่มีบุตรอายุระหว่าง 9-12 ปี

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองรวม 18 คน พบว่า ผู้ปกครองส่วนมากเป็นแม่บ้าน กล่าวคือไม่มีงานประจำที่ต้องรับผิดชอบนอกจากการดูแลครอบครัวและบุตร โดยจะเป็นผู้ที่ใช้เวลากับเด็กมากที่สุดโดยเป็นผู้ที่ดูแลเด็กในตอนเช้าก่อนไปโรงเรียน หลังจากเลิกเรียนในตอนเย็น และในวันหยุดสุดสัปดาห์ทั้งวันโดยหากไม่ได้ไปเรียนพิเศษต่างๆก็จะไปซื้อป๊อปปิ้ง เล่นกีฬาต่างๆร่วมกันเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นก็มีอาชีพค้าขาย รับราชการรับจ้าง พนักงานบริษัท ก็จะใช้เวลาว่างในช่วงเย็นหลังเลิกเรียนและในวันหยุดสุดสัปดาห์ร่วมกันในวันหยุดแต่หากกลับช้าก็จะมีพี่เลี้ยงหรือปู่ย่าตายายช่วยดูแลเด็กให้ก่อน ส่วนธุรกิจส่วนตัวและตรวจสอบบัญชีก็ใช้เวลาว่างในช่วงเวลาดังกล่าว ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับเด็กเช่นกัน อาชีพต่างๆของผู้ปกครองอธิบายได้ดังนี้

ตารางที่ 48 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพของผู้ปกครองจากการสัมภาษณ์

อาชีพผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
1. แม่บ้าน	6	33.3
2. ค้าขาย	3	16.7
3. รับจ้าง	2	11.1
4. พนักงานบริษัท	2	11.1
5. รับราชการ	3	16.7
6. ธุรกิจส่วนตัว	1	5.5
7. ตรวจสอบบัญชี	1	5.5
รวม	18	100

จากตารางที่ 48 พบว่าผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคืออาชีพค้าขายและรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 16.7 อาชีพรับจ้างและพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.1 และอาชีพธุรกิจส่วนตัวและตรวจสอบบัญชี คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ยังพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ระดับมากกว่า 30,000 บาท ดังกล่าว (50,000 บาทและ80,000 บาทต่อเดือน) มักจะอาศัยอยู่แบบครอบครัวเดี่ยว (กล่าวคือ

การพักอาศัยที่ประกอบด้วยพ่อ แม่และลูกโดยอาจมีพี่เลี้ยงและคนทำความสะอาดบ้าน) เป็นส่วนมาก แต่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 15,000-30,000 บาทมักจะมีการอาศัยอยู่แบบครอบครัวขยาย (กล่าวคือ การพักอาศัยที่ประกอบไปด้วยพ่อแม่ ลูกและปู่ย่าตายาย หรือ ลุงป้า น้าอา ด้วยเป็นต้น)

จากการสัมภาษณ์พบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อประเภทกิจกรรมที่เด็กทำโดยพบว่า จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองส่วนมากมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป และผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนในระดับนี้ส่วนมากจะให้ลูกทำกิจกรรมประเภทที่สนับสนุนให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ เช่น ดนตรี ศิลปะ และมักจะให้ลูกเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่น การประกวดต่างๆทั้งด้านวิชาการ กีฬา ดนตรี และกิจกรรมอื่นๆ

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงจะให้ลูกทำกิจกรรมประเภทสร้างสรรค์เช่น ศิลปะ กีฬา ดนตรี รวมถึงการท่องเที่ยวที่มักจะเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกันทั้งครอบครัวโดยให้ความเห็นว่าเด็กเรียนที่โรงเรียนก็หนักอยู่แล้ว อยากให้ลูกได้พักผ่อนบ้าง เห็นได้จากคำกล่าวที่ว่า

“ไม่อยากจะเครียดวิชาการให้เขามากเกินไป แค่เรียนที่โรงเรียนกับการบ้านตอนเย็นก็เยอะอยู่แล้ว”

(ผู้ปกครอง#3)

หรือจากคำกล่าวที่ว่า

“วันหยุดจะไปเที่ยวหรือช้อปปิ้งกันมากกว่า ไม่ค่อยให้เรียนพิเศษเท่าไร นอกจากเขาจะขอเรียนเองบางอย่างเช่น ศิลปะหรือทำอาหาร แต่ปกติถ้าปิดเทอมจะไปเที่ยวต่างประเทศกันทั้งครอบครัวมากกว่า”

(ผู้ปกครอง#5)

แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้ปกครองบางส่วนที่เหลือนจะเน้นกิจกรรมประเภทวิชาการ เช่น การเรียนพิเศษวิชาต่างๆเนื่องจากเห็นว่าจะเป็นประโยชน์กับลูกมากกว่าที่จะไปเรียนกิจกรรมบันเทิงสร้างสรรค์อื่นๆโดยให้ความเห็นว่า

"ให้ลูกเรียนพิเศษพวกเลข ภาษาอังกฤษยังดีกว่าให้ไปเรียนทำอาหารหรือร้องเพลง อย่างน้อยเวลาเรียนจะได้เข้าใจมากขึ้น ดีกว่าให้ไปเที่ยวเล่น เพราะปกติอยู่บ้านก็พักผ่อนตลอดเวลาอยู่แล้ว ไม่ได้อ่านหนังสือหรือทำงานบ้านอะไร เขาก็ว่าง"

(ผู้ปกครอง#16)

แต่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 15,000-25,000 บาทต่อเดือนมักจะให้ลูกทำกิจกรรมวิชาการมากกว่าสันทนาการ เช่น การเรียนพิเศษวิชาต่างๆ โดยให้ความเห็นว่า

"ถ้าให้อยู่บ้านเฉยๆก็จะมีอะไรทำ อีกอย่างกลางวันก็จะมีใครช่วยดู"

(ผู้ปกครอง#6)

"ยายช่วยดูตลอดทั้งวันก็คงไม่ไหว อีกอย่างให้ไปเรียนก็ดีเพราะจะได้ทบทวนไปด้วยในตัว ถ้าอยู่บ้านบางทีก็ไม่มีเวลาสอน" เป็นต้น

(ผู้ปกครอง#7)

ตารางที่ 49 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อระดับความเป็นผู้นำของเด็ก

ทัศนคติของผู้ปกครองต่อระดับความเป็นผู้นำของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
-กล้าแสดงออกมากจนมากเกินไป	3	16.7
-กล้าแสดงออกเองโดยเป็นตั้งแต่เล็ก	3	16.7
-กล้าแสดงออกปานกลาง เมื่อเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือมีความจำเป็น	4	22.2
-กล้าแสดงออกเมื่ออยู่กับครอบครัวหรือคนที่คุ้นเคย	3	16.7
-กล้าแสดงออกค่อนข้างน้อย ไม่ค่อยพูด เงียบ	5	27.8
รวม	18	100

จากตารางที่ 49 พบว่าผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นต่อระดับความเป็นผู้นำของเด็กว่ากล้าแสดงออกค่อนข้างน้อย ไม่ค่อยพูด เงียบ คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาคือกล้าแสดงออกปานกลาง เมื่อเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือมีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 22.2

นอกจากนั้นคือมีทัศนคติว่ากล้าแสดงออกมากจนมากเกินไป กล้าแสดงออกเองโดยเป็นตั้งแต่เล็ก และกล้าแสดงออกเมื่ออยู่กับครอบครัวหรือคนที่คุ้นเคย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ตามลำดับ

ในเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อระดับความเป็นผู้นำของลูกส่วนใหญ่กล่าวว่าลูกมีความเป็นผู้นำค่อนข้างน้อยถ้ามองในแง่ความกล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าทำ แต่ถ้าเป็นแง่ระเบียบวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ต่างๆจะถือว่าเป็นผู้นำ โดยให้ความเห็นว่า

“ก็แล้วแต่ว่าความเป็นผู้นำนี้คือยังงัยบ้าง ถ้าหมายถึงว่าต้องกล้าพูด กล้าแสดงออก ลูกพี่ก็อาจจะไม่ได้เป็นผู้นำมากเท่าเพื่อนบางคน แต่ถ้าเรื่องหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบหรือสัญญาอะไรที่ตกลงกันได้ เขาก็จะรับผิดชอบแล้วก็ทำตามโดยที่พี่ก็ไม่ต้องมานั่งจ้อง นั่งบังคับ เขาทำของเขาเองเลย ซึ่งจริงเรื่องกล้าพูด กล้าแสดงออกที่พี่ไม่ได้สอนแล้วก็ไม่ได้อยากให้เป็นอย่างนั้นด้วย พี่ไม่คิดว่าอย่างนั้นถึงจะถือว่าเป็นผู้นำ เพราะลูกพี่ก็ได้เป็นหัวหน้าห้อง ไม่เห็นต้องกล้าแสดงออกมากอะไรอย่างนั้น”

(ผู้ปกครอง#9)

ตารางที่ 50 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่อบรมสั่งสอน

ผู้ปกครองที่อบรมสั่งสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. พ่อและแม่	2	11.1
2. พ่อ	-	-
3. แม่	13	72.2
4. ลุง ป้า น้า อา	1	5.5
5. ปู่ ย่า ตา ยาย	1	5.5
6. พี่ ญาติ อื่นๆ	1	5.5
รวม	18	100

จากตารางที่ 50 พบว่าผู้ปกครองที่อบรมสั่งสอนส่วนใหญ่คือแม่ คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมาคือพ่อและแม่ คิดเป็นร้อยละ 11.1 นอกจากนั้นคือลุง ป้า น้า อา, ปู่ ย่า ตา ยาย และพี่ ญาติ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ปกครองที่อบรมสั่งสอนเด็กส่วนมากคือ แม่ แม้ว่าจะอาศัยอยู่กับผู้ใหญ่อื่นๆในครอบครัวแต่แม่ก็ยังเป็นผู้ที่มีบทบาทในการอบรมสั่งสอนมากที่สุด เช่น ผู้ใหญ่คนอื่นๆในครอบครัวอาจเป็นผู้ดูแลหรือรับส่งเด็ก รวมถึงดูแลเรื่องอาหารการกินและกิจกรรมประจำวันต่างๆก็ตาม แต่ผู้ที่สั่งสอนก็ยังคงเป็นแม่เด็กเช่นเดิม เช่น หากเด็กพูดจาไม่เพราะหรือไม่เหมาะสมแม่จะเป็นผู้สอนว่าพูดจายังนี้ไม่ได้ ห้ามพูด หรือหากเด็กไม่ยอมทำการบ้านหรืออาบน้ำตามเวลา รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ ผู้ที่เป็นคนคอยสอนและสามารถสั่งให้เด็กทำตามได้คือ แม่ (แม้ว่าบางกรณีเด็กจะอยู่กับยายเป็นส่วนใหญ่ แต่ยายก็ยังให้แม่เป็นผู้อบรมสั่งสอนเด็กอยู่ดีโดยเห็นได้จาก คำกล่าวที่ว่า

"ให้แม่ลูกเขาจัดการกันเอง" และ

"ต้องรอให้แม่เขากลับมาก่อนค่อยให้เขาสอนกันเอง เพราะยายสอนเขาก็ไม่ฟังอยู่ดี"

(ผู้ปกครอง#11)

กล่าวคือ ถึงแม้ว่ายายจะอยู่ดูแลหลานเป็นส่วนมากแต่ก็จะไม่ค่อยสอนหรือดูว่าเมื่อเด็กทำผิด โดยจะบอกให้แม่เป็นผู้สอนเองหรือถ้าเด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมก็จะบอกให้แม่เด็กทราบและสอนเด็กเอง

ในด้านการตัดสินใจในเรื่องต่างๆในครอบครัว ส่วนใหญ่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเด็ก การใช้เวลาว่าง หรือกิจกรรมนอกเวลาต่างๆ เช่น การเล่นกีฬา งานอดิเรก ฯลฯ แต่หากเป็นการเปิดรับสื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองจะกำหนดและพิจารณารูปแบบและลักษณะของสื่อและเกมที่ลูกเลือกรับหรือคอยดูแลอย่างใกล้ชิดในขณะที่ลูกรับสื่อหรือทำกิจกรรมต่างๆดังกล่าว

ตารางที่ 51 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการตัดสินใจเลือกกิจกรรม

การตัดสินใจเลือกกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
-ให้ลูกเลือกเองตามความพอใจ	3	16.7
-ชี้แนะและถามความเห็นของลูกในการเลือกกิจกรรม	4	22.2
-เลือกให้ลูกเองหรือโน้มน้าวให้ลูกเลือกตามที่กำหนด	11	61.1
รวม	18	100

จากตารางที่ 51 พบว่าผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกกิจกรรมโดยเลือกให้ลูกเองหรือโน้มน้าวให้เลือกตามที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือชี้แนะและถามความเห็นของลูกในการเลือกกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.2 และให้ลูกเลือกเองตามความพอใจ คิดเป็นร้อยละ 16.7 ตามลำดับ